
oktober '83

MARTIJN

2^e jaargang nr.12

IN DEZE MARTIJN O.A.:

INTERVIEW MET
DOLF VERROEN

KINDERSEKS = MENSENSEKS

KORT GEKNIPT

HET GEBEURT NOG STEEDS

KINDERPORNO

MIJN LIEFDE

EN NOG VEEL MEER

INFO..MAANDBLAD

OVER

Jeugdseksualiteit EN Pedofilie

MARTIJN, onafhankelijk informatieblad
over Jeugdseksualiteit en Pedofilie.
Verschijnt 10 x per jaar.

Een uitgave van Vereniging MARTIJN,
ingeschreven bij de K.v.K. te Meppel
in het verenigingsregister onder
nummer: V 047155; in samenwerking met
de AFPI. © Vereniging MARTIJN.

REDAKTIE:

Rob van Duyvenbode, Thijs Brandsma,
Jan Eland, Martin Reitsma, Loek Bree.

Medewerkers aan dit nummer:

Piet Horsten, Patrick de Milt, Peter
Schook (SEK) en diverse kranten.

Illustraties:

Martin Reitsma..pag.5
Hans Kloens.....pag. 24

FOTO'S:

ABOCAS - NOORD HOLLAND pag. 1, 11,
15, 16.
FOTO AKKI -Amsterdam pag. 8, 10, 18.

Vormgeving en Lay-out:

Rob van Duyvenbode

DRUK:

Grafisch Dienstencentrum ExSHEILA
Het Haagje 9
7902 LA Hoogeveen 05280 - 77922
In opdracht van Vereniging MARTIJN.

REDAKTIE-ADRES:

POSTBUS 442 7900 AK HOOGEVEEN
Telefoon: 05280 - 74938

ABONNEMENTEN:

Verkoopprijs:

Losse nummers.....f 5,00
per post.....f 7,50

Abonnement inclusief lidmaatschap
van Vereniging MARTIJN.....f32,50
per half jaar.

De abonnementenadministratie loopt
van september tot en met februari
en van maart tot en met augustus.
U kunt echter op elk gewenst
moment lid/abonnee worden tegen
een evenredig bedrag tot het eind
van de periode.

Abonnementen worden automatisch
verlengt, tenzij tenminste 6 weken
van te voren schriftelijk bericht
is ontvangen met verzoek tot
beëindiging.

**MAAK NOG GEEN GELD OVER, WACHT OP
ONZE ACCEPT-GIROKAART.**

Buitenlandse abonnee's: Prijs op
aanvraag.

U kunt Uw abonnement opgeven,
schriftelijk of telefonisch aan
het redactie-adres van MARTIJN.

Nederland: Gironummer: 5459646
Bankrekening-nummer: 57229507 ABN
- Hoogeveen.
België: Gironummer Belgische Post-
cheques: 000-1427663-17
ten name van Vereniging MARTIJN te
Hoogeveen.

HELAAS DEZE RUIMTE
WAS TE KLEIN
VOOR DE INHOUD

TYPO-FILIE!

Beste mensen,

Vóór jullie ligt de eerste MARTIJN van de **tweede** jaargang, een mijlpaal in de nog jonge geschiedenis van MARTIJN. Een geschiedenis die niet geheel vlekkeloos verloopt, maar daarover later meer.

Om te beginnen willen wij onze excuses aanbieden voor de verzending van MARTIJN nummer 11. Zoals jullie al hebben kunnen ontdekken zijn we weer terug in de gesloten envelop. Per ongeluk stond er in de vorige MARTIJN vermeld dat wij maandelijks verschijnen dit moet natuurlijk zijn: 10 x per jaar. Verder zijn wij vergeten de maker van de foto bij het artikel 'Open Huis in Den Bosch' te vermelden, deze is gemaakt door Piet den Blanken.

Zo, en dan nu terug naar deze MARTIJN. Met de gewijzigde redactie hopen wij de MARTIJN uit te laten groeien naar een blad zonder kinderziekten, want die zijn er nog volop. Het liefst zouden wij willen zeggen: 'op naar de derde verjaardag' echter....nog altijd heeft MARTIJN niet haar benodigde aantal abonnees, wat tot gevolg heeft dat er te weinig geld binnen komt om zonder schulden de MARTIJN uit te geven. Tevens zijn wij tot de ontdekking gekomen dat er meer mensen nodig zijn. Mensen die bijvoorbeeld een ontmoetingsweekend kunnen organiseren of mensen die namens de redactie artikelen willen verzorgen, mensen die ons kunnen helpen bij de promotie van **ons aller MARTIJN** etc., etc.

In de hoop dat er veel mensen komen en in de hoop daardoor het voortbestaan van MARTIJN te kunnen garanderen organiseren wij, de redactie en enkele andere medewerkers aan ons blad, mede op verzoek van nog enkele andere leden, een LEDENRAADSVERGADERING.

Op deze vergadering zullen de huidige problemen en de gang van zaken in het afgelopen jaar **uitvoerig** besproken worden. Het ligt in de bedoeling om gezamenlijk hierover te discussiëren, om zo te kijken wat er met MARTIJN moet gaan gebeuren. **Het voortbestaan van MARTIJN hangt af van deze ledenraadsvergadering** (waar overigens ook niet-leden welkom zijn), dus mensen: **KOMT ALLEN!** Als MARTIJN stopt, komt er dan ooit nog een nieuw blad op het gebied van Jeugdseksualiteit en Pedofilie?

Wij zouden het erg op prijs stellen als U van te voren liet weten of U komt. U kunt zich daarom vanaf het moment dat U dit leest telefonisch opgeven. De aankondiging van deze ledenraadsvergadering staat elders in dit nummer. De jeugdherberg staat aan de LOUIS SPRINGERLAAN. Dit laatste om de informatie compleet te maken. Zijn er toch nog vragen belt U dan gerust op.

Tenslotte wensen wij U veel plezier bij het lezen van deze MARTIJN. Als U op- of aanmerkingen heeft neem dan **schriftelijk** contact met ons op. Als laatste zouden wij U nog willen vragen om foto's, artikelen of andere bijdragen. Wij zouden erg blij zijn met wat nieuw materiaal. Bij voorbaat onze dank.

DE REDAKTIE.

DOLF VERROEN:

Kinderen?

De meest onderschatte minderheid!

Gedeelten uit het interview dat Peter Schook van SEK in mei had met Dolf Verroen.

Ooit begon hij zijn journalistieke loopbaan in het begin 60-er jaren ter ziele gegane tijdschrift 'De Wereldkroniek'. Schrijver en practical joker A. Marja verzocht Dolf Verroen in dit tijdschrift een column over schrijvers op zich te nemen.

Uit deze tijd dateren Dols vele vriendschappen met schrijvers. Hijzelf debuteerde met de gedichtenbundel 'In los verband'. Na zijn roman '**Van eeuwigheid tot amen**', welke gunstig door de pers en kritiek werd onthaald, werd zijn toch al aanwezige belangstelling voor kinderlectuur groter.

De kinderboeken die hij in de 50-er jaren schreef kon hij aanvankelijk bij geen enkele uitgever kwijt. Dit verbeterde in het begin van de 60-er jaren. Langzaam maar zeker kregen zijn kritisch geëngageerde kinderboeken de aandacht die ze verdienden. De verhalenbundel '**Allemaal de boom in**' kreeg een eervolle vermelding bij de Europese Jeugdboekenprijs. De bundels '**Kat in de gordijnen**' en '**Hoe weet jij dat nou?**' werden respectievelijk in '78 en '81 bekroond met een zilveren griffel.

De kracht van veel van Verroens verhalen ligt in het gevoelsmatige, het impliciet aanreiken van problematiek die voor kinderen -en ook voor 'het kind in de volwassene'- niet of nauwelijks rationeel te vatten is. Doodgaan, vreugde, verdriet, agressie, heimwee, verlatingsangst, homoseksualiteit, en kinderlokken: het zijn onderwerpen die even vloeiend als indringend worden aangereikt.

Dolf Verroen groeide op in Delft in een socialistisch gezin. Hij las als leerling van de lagere school 'rijp en groen' door elkaar en omschrijft zichzelf als een jongetje dat sociaal behoorlijk gestoord was in het contact met andere kinderen. In de stapels boeken die hij op jeugdige leeftijd las, was hij tevergeefs op zoek naar het jongetje dat hij zelf was. Pas jaren later zou hij zelf de boeken schrijven waarmee hij zichzelf toen had kunnen indentificeren.

Dolf Verroen over zijn lectuur als kind: 'Waar de boeken die ik toen las

ook over begonnen, jongetjes die op hun donder kregen vanwege een slecht rapport, het maakt niet uit wat, altijd eindigde het met een heldendaad. Na de grote vakantie worden ze als held op school binnen gehaald. Als ik na de vakantie terugkwam zeiden ze alleen: 'Zo, ben je daar weer?'.

Ik ben aanvankelijk groot gebracht met 'Pinkeltjes-boeken'. Met dat kabouterdje kon ik me niet indentificeren, maar het had meer weg van een soort 'escape-effect'. Tijdens mijn schrijven heb ik die Pinkeltje-tijd goddank gemist, maar ik moet toegeven: waar één boek van mij verkocht wordt, gaan nog steeds tien of honderd Pinkeltjes over de toonbank. En ik weet ook wel waarom. De vertrouwdeheid, de voorspelbaarheid, je toaal niet in te hoeven spannen, niets te hoeven voelen, daar zijn die boeken en aanverwante literatuur op gebaseerd: totale ongevaarlijkheid en risico-loosheid voor ouders en opvoeders. Het is heel eng, vooral voor jonge kinderen die zoveel willen. Volwassenen vinden kinderboeken in het algemeen niet belangrijk, zelfs linkse politieke partijen vinden goede kinderboeken een luxe. Kinderen vormen de meest onderschatte minderheid.'

Twee voorbeelden uit het werk van Dolf Verroen:

In het sprookje 'De vis en de jongen' is bewust van het omkeringseffect gebruik gemaakt. Een vis die een jongen vangt, de jongen wordt het water ingetrokken, stikt en de mensen die op de kant staan helpen niet. Het breekpunt ligt daar waar de jongen, heel netjes buiten het beeld, in mootjes wordt gesneden door de moedervis onder het motto 'mensen hebben toch geen gevoel, dat weet je toch....' De griezelige spanning wordt doorbroken bij de vraag van één van de jongensvissen: 'Mag ik het piemeltje, want dat is het lekkerste stukje', en dan giert de hele klas

natuurlijk bij het voorlezen. Eén van de vissen blijft het zielig vinden, daarin ligt de bevrijding. Het sprookje eindigt met de zin: '..want sommige vissen vinden meisjes lekkerder dan jongens.' Wat volgens Dolf Verroen verwijst naar seksualiteit in het algemeen, het is immers niet ter zake doende voor welke kant je kiest.

Over pedofilie: 'Hier in de buurt zag ik twee kinderen de weg oversteken. Eén kwam bijna onder een auto maar haalde gelukkig net op tijd de overkant. Toen ik het andere jongetje wilde helpen met oversteken zei hij: 'Ga weg, oude viezerd.' Daar ben ik erg boos om geworden. Het verhaal 'Kinderlok-ker' was het resultaat. Ik begrijp

overigens best dat ouders waarschuwen. Niets is zo vreselijk -ook voor volwassenen- als seks die je niet wilt. Ouders zijn meestal te bang voor hun eigen seksualiteit om duidelijk aan de kinderen te vertellen wat kinderlokkers nu eigenlijk willen, dat er seksualiteit aan te pas kan komen, dat het, met andere woorden, een erotische relatie betreft'.

Dolf denkt wel dat pedoseksualiteit in de taboesfeer ligt: 'Dat afschuwelijke mechanisme....als het een enkele keer fout gaat en het kind wordt misbruikt of omgebracht, wat natuurlijk afgrijselijk is, dan komt pedofilie weer volop in de belangstelling. Met 'De Telegraaf' als eerste springen de kranten er dan weer bovenop. Het resultaat?: iedereen beeld zich in ouders van het slachtoffer te zijn, de mensen proberen zich **NOOIT** voor te stellen wat het is om bijvoorbeeld de ouders van de dader te zijn. Mensen gaan zo pijnlijk en zo weinig vrij met hun eigen seksualiteit om, dat ze in het algemeen met de mond vol tanden staan als het kinderseksualiteit betreft. Dat geldt ook voor mijzelf.'

'Door mijn kinderboeken heb ik contact gehad met een paar pedofiele mensen. Ik heb best moeite om me in de situatie in te denken, ook al door de beperkte invalshoek van hun seksualiteit. De mogelijkheid tot strafbaarstelling en de afhankelijkheid van kinderen, die een pedofiele geaardheid met zich meebrengen, maken de pedofielen heel kwetsbaar. Maar ik moet zeggen: het ontroert me best om te horen zeggen dat veel pedofielen blij zijn met dit verhaal.

Met toestemming overgenomen uit SEK, periodiek van het COC.

SEKSUEEL STOTTEREN.

Het seksuele leven van de mens begint al in de baarmoeder zegt Dr. Mary S. Calderone, een Amerikaanse professor aan de Universiteit van New York. Zij heeft ontdekt dat mannelijke foetussen om de 5 uur een erectie krijgen, even vaak als een volwassen man tijdens de slaap. Ook vrouwelijke foetussen schijnen te genieten van hun seksualiteit, al zijn de geslachtsdelen te klein om er ultrasonische foto's van te nemen, wat ze wel heeft gedaan bij de mannelijke foetussen.

Voor mevrouw Calderone zijn deze geluidsfoto's het bewijs dat seksualiteit voor kinderen even natuurlijk is als lopen en ademen. Ouders zouden daarom hun kinderen niet moeten verbieden om hun geslachtsdelen aan te raken. Wel moeten kinderen leren, aldus Calderone, het juiste tijdstip en de juiste omstandigheden te kiezen voor hun genoegens.

Een verbod op een prille seksuele beleving is volgens de onderzoekster uiterst schadelijk. Het leidt tot 'seksueel stotteren'. Ouders zouden hun kinderen óók verminken als ze hen verboden te praten of te lopen.

Bron: Trouw.

KINDERSEKS = MENSENSEKS

Over het al dan niet bestaan van seksuele gevoelens bij kinderen zijn er nog altijd grote meningsverschillen. Toch kan het kapelletje, waarin het reine, zorgeloze, onschuldige en bovenal a-seksuele kind wordt verheerlijkt, niet lang meer standhouden. Al enkele eeuwen heeft men kinderen in de rol van engelen willen dwingen: een mooi, vertederend, onnozel schepsel. Dat het zover gekomen is, valt te wijten aan twee enorme veranderingen in filosofie, waar kerk en burgerij de uitdragers van waren. Enerzijds gaat het om de ingesteldheid die zij koesterden ten aanzien van seks, en anderzijds om de opsplitsing die zij maakten in de wereld van de mensen. Zij creëerden een aparte wereld van kinderen, naast die der volwassenen, met elk een eigen levensstijl.

Momenteel is daar opnieuw verandering in gekomen. Meer en meer mensen in steeds breder wordende kringen willen weer inzien dat kinderen niet de geslachtsloze, en dus a-seksuele wezens zijn, die men van hen gemaakt had. Kinderen verlangen naar lustvolle prikkels, wekken bewust lustgevoelens op bij zichzelf en anderen zoeken naar bevrediging daarvan. Iedereen die regelmatig op een vrije manier met kinderen omgaat, wordt daarmee geconfronteerd. Dat men dit eeuwenlang heeft proberen te verbieden en te ontkennen, was misdadig van opzet en heeft generaties kinderen de kans ontnomen zichzelf helemaal te ontplooien!

'SEKSUALITEIT' EN 'KINDEREN'

Seksualiteit – een woord zo vaag als een landschap op een mistige dag

Seksualiteit is een begrip dat volgens ons erg ruim op te vatten is en daarom is het ook moeilijk korrekt definieerbaar. Wat we wel weten is dat de meeste volwassenen er nog altijd een enge kijk op hebben.

Onder seksualiteit verstaan wij het intiem bezig zijn met jezelf of met iemand anders (of anderen), waarbij warmte en wederzijds respect centraal staan. Lekker dicht (naakt) tegen elkaar aanliggen, strelen, knuffelen, kussen, likken, het hoort er allemaal bij en soms komt het tot een orgasme. Maar we blijven er op drukken: seksualiteit beleef je met je hele lichaam. Daarom is kinderseks ook zo vanzelfsprekend. Kinderen hebben een eigen lichaam en ze zijn erg lichamelijk ingesteld: meer dan bij volwassenen is hun lichaam een communicatiemiddel.

Het kind - een naam voor een willekeurige bepaalde groep mensen

In de verschillende westerse landen heeft men het er nogal moeilijk mee om te bepalen wanneer iemand als volwassen beschouwd kan worden. De leeftijdsgrens waarop je meerderjarig verklaard wordt, getuigt van een enorme willekeur.

Schokkender nog is de grensbepaling waarop de verschillende landen oordelen dat je als jongere seksuele contacten mag hebben. Zo vindt Engeland seks pas geoorloofd vanaf 18 jaar, terwijl Frankrijk oordeelt dat je als 15-jarige al gerust aan het vrijen mag slaan. In België wil men de grens voor homoseksuele contacten en heteroseksuele contacten veranderen of

afschaffen, men is er druk mee bezig. In Nederland wil men de leeftijdsgrens verlagen tot 12 jaar, ongeacht of het nu gaat om homo- of heteroseksuele contacten gaat.

Naast deze willekeur blijft seks tot een bepaalde leeftijd voor kinderen verboden terrein. Pure discriminatie! Waarom dan?

Om die vraag te kunnen beantwoorden moeten we op zoek naar de oorzaken, het ontstaan van de willekeur en discriminatie. Daarvoor moeten we enkele eeuwen terugduiken in de tijd. En het liefst nog een stuk dieper, om vast te stellen, dat wat wij hier zo hardnekkig verdedigen -het recht op seks voor jongeren en kinderen- eens een doodnormaal gegeven was.

DE EVOLUTIE IN DE KIJK OP KINDEREN EN SEKSUALITEIT

1. Kind en seksualiteit voor 1750

Bij de Grieken en Romeinen werd seksualiteit ervaren als een normaal aspect van het dagelijks leven. Bewijzen van de erotische en lustvolle belevenissen, waar Grieken en Romeinen zich zonder complexen aan overgaven, zijn gemakkelijk te vinden.

Kinderen en jongeren bleven niet verstoken van al die 'genietingen des levens', gewoon omdat zij niet als een aparte klasse werden beschouwd.

Lees verder op pagina 17

INFORMATIEF

WERKGROEP S.i.R.

=bijzondere vormen van seksualiteit, intimiteit, relaties -gebruik/misbruik.

Praat/ontmoetingsgroep pedofielen

MAASTRICHT

De Werkgroep S.i.R. Maastricht -sektie Pedofilie start een nieuwe praat/ontmoetingsgroep voor mannen en vrouwen met pedofiele gevoelens (ervaringen uitwisselen, praten over gevoelens, verlangens, ideeën, problemen betreffende het houden van kinderen).

Deze **besloten** groep zal ca. om de 3 weken bij elkaar komen op een doordeweekse avond in huiskamer-sfeer.

Met iedere geïnteresseerde/deelnemende wordt van te voren kennis gemaakt door de leiding van de praat/ontmoetingsgroep om de bedoelingen van deze groep en de verwachtingen over en weer te verduidelijken. De leiding berust bij twee leden van de sektion Pedofilie.

Nadere informatie en aanmeldingen:

Schriftelijk:

Werkgroep S.i.R., sektion Pedofilie

Infohuis NVSH, Rechtstraat 20, 6221 EJ Maastricht.

Telefonisch:

NVSH 043 - 17036 (overdag ook RIAGG 043 - 13131)

ROERMOND

In ROERMOND is ook een werkgroep S.i.R. gestart op initiatief van professionele werkers en vrijwilligers.

Daar kunt U met een gerust hart naar toe!

Adres:

Werkgroep S.i.R. Midden-Limburg
p/a RIAGG-Midden Limburg
Kapellerlaan 36
6041 IC Roermond
Tel: 04750 - 16124.

VIDEO????

Wie heeft video-opnamen van:

1) 'Een deugniet is zelden alleen'.

Uitzenddatum: 13-7-'83 Nederland
1, NCRV 16.10 - 17.30u.

2) Zmory (nachtmerries)

Poolse film, geruime tijd geleden uitgezonden door de ZDF.

Heeft U één (of beiden) van deze uitzendingen op de video opgenomen en wel op VHS of U-matic???

De Werkgroep S.i.R. Maastricht zou er heel blij mee zijn.

Onkosten worden vergoed.

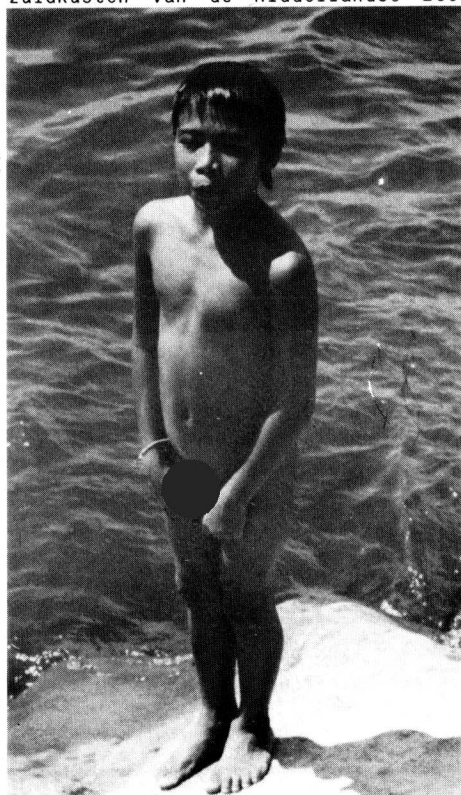
Opgave: Telefoon: 043 - 13131 of eventueel aan Martijn.

■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■

Yoessef

Tegenwoordig ontdekken we mooie anti-discriminatie-advertenties van de Stichting Ideële Reclame 'SIRE' ten bate van het kweken van een goede verstandhouding met buitenlandse kinderen. Heel goed! Daarmee wordt een zich 'democratisch' noemende Centrum Partij de wind uit de zeilen genomen. Alleen daarin is de SIRE op de juiste weg. Maar laat deze club het dan ook goed doen in haar voorlichting over andere godsdiensten en zeden. Daarin is ze heel slecht.

De advertentie met 'Yoessef doet in het kledlokaal zo kinderachtig' heeft zeer velen, vooral inwoners van Amsterdam, krom doen liggen van de lach. Iedereen weet, tot in alle uithoeken van onze Westerse landen, dat én Yoessef- én Achmed én Ali én Nassir en hoe al die 'open jongens' uit de zuidkusten van de Middellandse Zee wel mogen heten, zich vaak zonder

schaamte ongevraagd en ongeremd uitkleden, en met hun genitaliën spontaan te koop lopen zowel bij mannen en vrouwen, kortom bij iedereen die ze denken te kunnen aanklappen. Daarbij steeds lachende om de Christenen. Dit alles zo spontaan, en zo natuurlijk en van alle frustraties bevrijd, dat onze Nederlandse jongens er een goed voorbeeld aan kunnen hebben en nog heel wat van Yoessef en de zijnen kunnen leren.

Die malligheid, verkocht door de SIRE, als zou de Islam hen afremmen, is alleen te vinden in onze Westerse calvinistische en katholiek opgevoede -beter gezegd: in onnatuurlijke frustraties gejaagde- eigen jeugd. Orthodoxie is altijd een gevaar geweest.

Yoessef is niet 'open', doch eerder zo gesloten als een boek, behalve in de seks. Jammer dat onze eigen Nederlandse jeugd zich nog steeds niet geheel vrij heeft weten te vechten van die tegennatuurlijke angst voor een gezonde vrijheid van

lichaamsbeweging in alle facetten en behoeften, zonder te hoereren. Wat toch een angst nog. Geen wonder, dat men door die angsten en verboden in allerlei agressie overgaat, tot aanranden en fascistisch 'pootrammen toe.

Griezelig te weten, dat in feite de angst -bekend spreekwoord?- twee dochters heeft: 'De angst is de moeder van de agressie en de religie'. Daar komen we niet onderuit. En zo zitten wij met een ons eeuwenlang aangepaast schuldcomplex. Wanneer nu eindelijk eens door de overheid en opvoeders en onderwijzers die hindernissen worden opgeruimd, dan zijn wij in deze wereld -behalve nog van honger en Derde Wereld- van veel gezanik af, en kan men dáárvoor (agressie-, -drank- en drugsbeleid) op het politieapparaat bezuinigen en raken we verlost van kraken en tegelslichten én van de ME.

Nu is het dus zaak om bijtijds wakker te worden, en om onze jeugd te leren blij te zijn met hun gegeven scheppingswonder 'het heerlijke lichaam naast zoveel ander moois'; zonder ze frustreren met 'zondig' en meer van die onzin. En dat men met dit lijf beter gezonde en tere liefde en vriendschap kan bedrijven (zonder geld te vragen) met diegenen, tot wie men zich aangetrokken voelt, dan uitspattingen te beleven in bier, óverseks, stoerdoenerij, of wat dan ook. Dit dient onmiddellijk te worden aangepakt, opdat wij een geestelijk en lichamelijk gezonde en weerbare maatschappij kunnen opbouwen. Laten wij 'SIRE' dán vertalen met: 'Slecht Ieders Remmingen!' Begin met de angst en haar twee dochters!

Leeuwarden

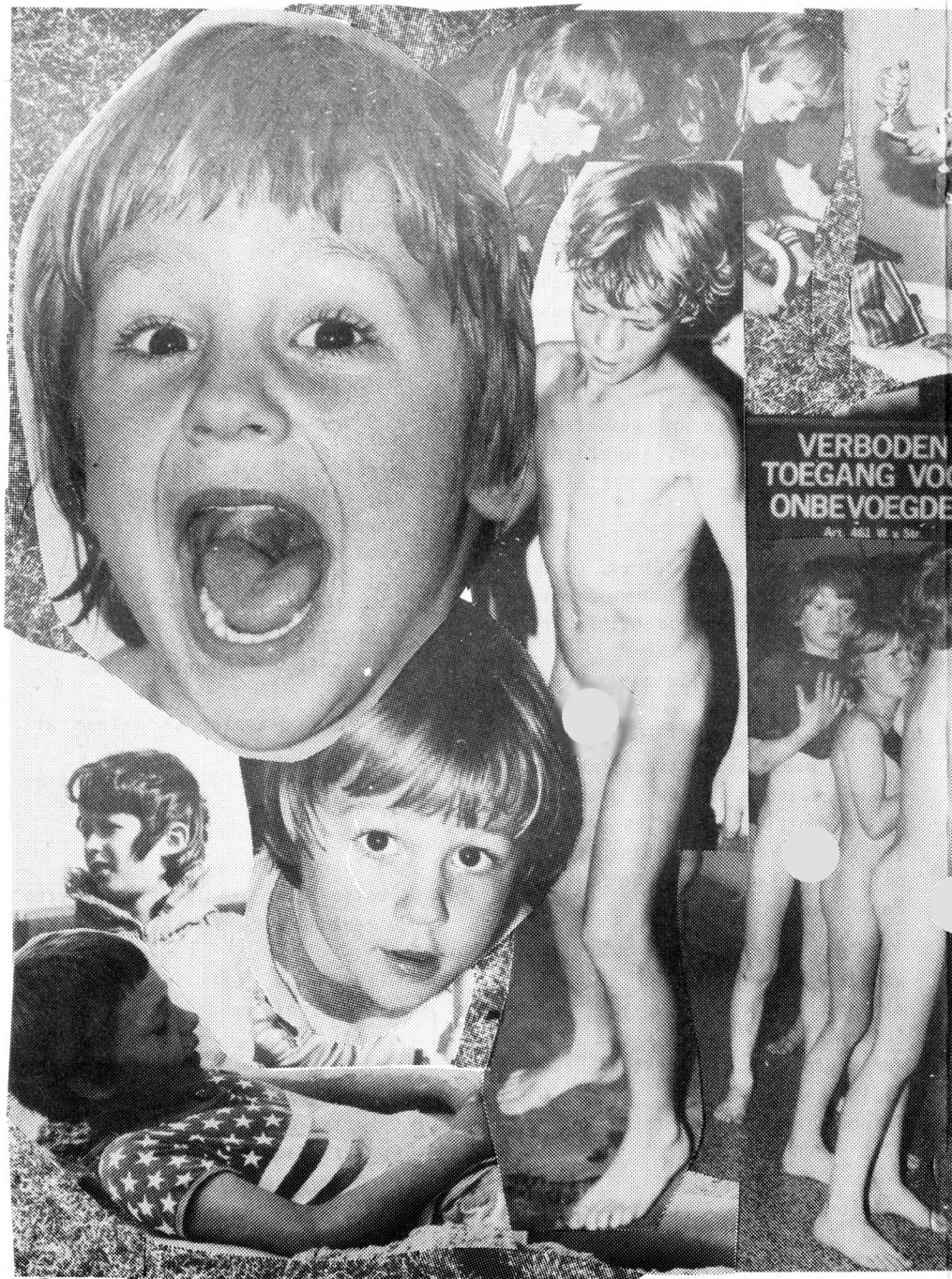
Drs. Hotze Terpstra.

Bron: Leeuwarder Courant.

Wie een wonder wil zien, moet alleen maar een kind bekijken.
Kinderen hebben liefde nodig, vooral wanneer ze het niet verdienen.

Piet Horsten.

VERBODEN
TOEGANG VOOR
ONBEVOEGDE

AVT 1002 92 x 50x

12 NOV.:

 U komt toch
OOK?

Jeu9dherber9 MEPPEL

KORT GEKNIPT

FLIKKERVUISTJE

Na het kennismakingsnummer van mei is nu het eerste echte nummer van Flikkervuistje verschenen. Het blad zegt het enige echte Pedo-Aktieblad in Nederland te zijn. In het eerste nummer een interview, een aktie-overzicht, een verhaal over de belevenissen van een pedofiel in een trefcentrum, een artikel over verkrachting van mannen en op de achterpagina een schrijfsel van een 10-jarige jongen.

Flikkervuistje verschijnt minimaal 5 x per jaar.

Steunabbonement naar draagkracht.

Kontaktadres:

Hoefkade 526

Den Haag

Telefoon: 070-639631 (Wilbert)

KINDERTELEFOONS

De kindertelefoons uit zes verschillende landen (Frankrijk, Engeland, Duitsland, Denemarken, België en Nederland) hebben op een conferentie over vrijwilligerswerk in Dalfsen besloten samen te gaan werken. Tot nu toe werken de verschillende kindertelefoons los van elkaar. Alleen in Nederland is er een landelijk overkoepelende organisatie. Over twee jaar wordt de eerste conferentie van Europese kindertelefoons gehouden.

VREDESDEMONSTRATIE

Martijn behaalde onlangs vele dagbladen in Nederland. Martijn Hullegie uit Nijmegen is 13 jaar en organiseerde samen met twee van zijn vriendjes voor de tweede maal een vredesdemonstratie voor kinderen. Kinderen moeten meer gaan nadenken over de vrede, over kernwapens en oorlogsvoering, maar ook in het klein, over ruzie maken met vriendjes en zo. Ouders en ouderen beslissen maar over dingen waar wij later mee zitten. Daarom moeten we er ook zelf mee bezig zijn, aldus Martijn.

Bron: Jeugdpagina 'Goochem' van het Parool van 23 september 1983.

oproep:

Op 12 November 1983 houdt Vereniging/Maandblad **MARTIJN** een

LEDENRAADSVERGADERING

Plaats: Jeugherberg Meppel.

Aanvang: 13.00 uur

Kosten: Geen (vrijwillige Bijdrage is welkom)

Einde: 17.00 uur

Jeugherberg open vanaf 12.00 uur. Mogelijkheid om 's avonds in de jeugherberg te eten. Opgeve voor deze maaltijd op eigen kosten kan t/m 8 november.

OPGAVE: UITSLUITEND TELEFONISCH: Tel: 05280 - 74938 ('s avonds van 18.30 - 23.00 uur)

HOE VERTEL IK HET.....DE OUDERS?

Voor veel mensen een vraag die het angstzweet op het voorhoofd tevoorschijn kan brengen. 'Moet ik het ze vertellen? En zo ja, wanneer? En hoe? Hoe zullen ze reageren....?'

Kortom, een van de grote problemen van een pedofiel.

Richtlijnen zijn hier moeilijk voor te geven. Er is voor zover wij weten ook nooit onderzoek gedaan naar alles wat te maken heeft met het contact tot de ouders van het kind waar je een relatie mee hebt of aan het opbouwen bent.

Graag zouden wij van Martijn van iedereen die daarover iets kan zeggen eens een reactie krijgen, eventueel anoniem.

Wat zijn Uw ervaringen, uit de praktijk of uit onderzoek, met reacties van ouders?

Wanneer vertelde U ze van de relatie met hun kind?

Waarom? Op wat voor 'n manier? En hoe reageerde men daarop?

Ook reacties van ouders zélf zouden we graag hierbij willen betrekken.

Alle reacties blijven binnen Martijn. In één van de volgende Martijnen hopen we hier dan op terug te komen. We kunnen dan bij voldoende reacties één of meerdere artikelen aan dit onderwerp wijden.

Nogmaals, anonimiteit is gewaarborgd, schrijf gerust.

Postbus 442, 7900 AK Hogeveen. In de linkerbovenhoek van de envelop: 'ouders'. Bij voorbaat dank.

HET GEBEURT NOG STEEDS.

'Honden zijn zielig. Ze hebben niemand die ze eens lekker afdroogd als ze uit zee komen.'

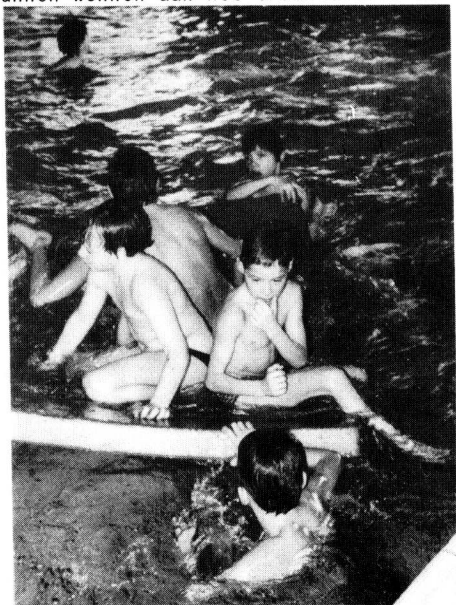
Het kereltje zei het rillend na zijn laatste duik waarna zijn moeder hem in een liederlijk groot badlaken knuffelde. Terwijl die twee zo bezig waren mochten omliggenden de eerste fase van een ouderwets strandtafereel waarnemen. Pa wikkelde zich zo achterloos mogelijk in een hemelsblauwe handdoek om vervolgens zéér opvallend onopvallend rond te blikken. Niemand scheen op hem te letten, hoewel iedereen hem scherp in het oog hield.

Fase twee.

Leunend op het wrakke windscherm wurmde hij de kletsnatte zwembroek tot net boven zijn knieën en stapte razendsnel uit één pijp. Toen pa weer even rond loerde over het strand onderschepte hij een bijna duivelse blik van zoonlief.

zelf had het jongetje zonder blikken of blozen zijn miniatuur zwembroekje laten zakken, zich rustig van alle zandkorrels ontdaan, en floep de onderbroek aan getrokken. Het gebrek aan aandacht van de overige badgasten voor deze vrijmoedigheid had zijn vader moed moeten geven, maar nu was het te laat. Genietend sloop zijn zoontje dichterbij. 'Je bent ouderwets, pap', glimlachte het ventje en griste naar zijn vaders handdoek. Als een toreadoor wist deze hinkend de eerste aanval te ontwijken, ondertussen mopperend pogend zijn broek weer aan te trekken.

'Stel je niet zo aan', riep nu ook de vrouw die waarschijnlijk nooit heeft kunnen wennen aan het traditionele strandverkleedpartijtje.

De rampspoed voor de man begon echter pas goed toen de knoop in de handdoek losraakte en hij richting windscherm moest duiken om enkele van zijn onder monumentenzorg vallende lichaamsdelen van blootlegging te vrijwaren. Het schamele linnen bouwwerkje stortte echter prompt in. Alsof hij voor het eerst een standbeeld onthulde rukte zijn jeugdige kwelgeest hem direkt daarna de laatste hoop van het lijf. Vertwijfeld poogde de man zichzelf met het gescheurde windscherm te bedekken terwijl zijn twee familieleden zich gillend van het lachen door het zand rolden. (En waarschijnlijk nog een aantal-red.)

Bron: Haagse Courant

Heel jong al werden zij ingeschakeld in het werkproces, hadden verantwoordelijkheden en stonden totaal voor zichzelf in. Even vroeg werden zij betrokken in de seksuele sfeer en namen zij deel aan de uitgebreide liefkozingen en vrijpartijen. Homoseksualiteit werd daarbij niet alleen als normaal beschouwd, er werd zelf extra aandacht aan besteed. Elke Griek van aanzien had een jong vriendje, dat in enkele jaren tijd zijn lichaam als allerfijnste kommunikatiemiddel leerde kennen. Ook de Romeinse cultuur kende over het algemeen weinig beperkingen in de seksuele omgang.

Pas met de definitieve doorbraak van het christendom, zal langzaam verandering komen in die situatie. Kloostergemeenschappen sloten zich af van de wereld en dus ook van de 'wereldse' seksualiteit. Hun invloed op de andere gelovigen bleef voorlopig van weinig betekenis.

2. Het boeiende maar trieste verhaal van de verdrongen lust en het gedwongen kind

Rond het midden van de 17de eeuw ontstond er een nieuwe klasse: de burgerij. De hoofdleuze van deze jonge heersers moet ongeveer 'zo snel mogelijk zo rijk mogelijk worden' geluid hebben. Hiervoor, dat spreekt vanzelf, was noeste arbeid de aangewezen weg (Rust roest; Arbeid adelt). Dit hield in dat alles wat niet te maken had met winst maken, dat dat zoveel mogelijk uit het dagelijkse leven werd verbannen. Seksuele omgang kon slechts dan lonen, als er kinderen van kwamen. Andere vormen van seksualiteit waren alleen maar vermoeiend; seksuele fantasieën leidden de aandacht af etc.

Kinderen werden al snel opgeleid tot 'waardige burgers'. Omdat seks verderfelijk was en omdat kinderen nog geen kinderen konden verwekken, werd de seksualiteitsbeleving voor kinderen stilaan verboden terrein.

Doordat kinderen in die tijd steeds meer ten prooi vielen aan wantoestanden (uitbuitende leermeesters, opleidingen ver weg van huis moeten volgen etc.) kreeg een aantal volwassenen oog voor het kind, en zij kregen het voor elkaar dat kinderen van een aantal taken ontslagen werden.

Maar al snel veranderde de situatie van 'een aantal zaken niet meer hoeven te doen' naar 'heel wat zaken niet meer mogen doen'. Zo onstond langzaam maar zeker het onderscheid tussen volwassenen en kinderen. Onder leiding van Goethe, Rousseau en Locke werden kinderen seksloze, a-seksuele mensen.

3. Nieuwe tijden, nieuwe zeden

Na 1950 kwam er gelukkig weer wat verandering in de ideeën over opvoeding. De nieuwe generatie kinderen werden gekonfronteerd met de werkelijkheid

van het leven: wereldoorlogen - dood. Voortaan zouden zij het zelf wel uitzoeken.

Maar één generatie jongeren kon onmogelijk de hersenspoeling van eeuwen ongedaan maken. Maar ze gingen op weg en het taboe rond seks werd rond 1960 doorbroken. Het duurde tot eind van de jaren '70 voor men het ook durfde te hebben over andere vormen van seksualiteit. Nu, begin 80er jaren durven steeds meer mensen te zeggen dat ook kinderen seksuele verlangens en gevoelens hebben en dat ze die uiten ook!

VIES IS LEKKER!

Tot slot nog enkele voorbeelden van kinderen en seksualiteit, waar ik bij betrokken was of alleen maar getuige van was. Ik geef ze hier gewoon weer.

Het verkennen van prikkelzones bij zichzelf en het prikkelen.

'In het jeugdatelier gebeurt het wel eens dat Eva (6) op de grond gaat zitten, haar knieën optrekt en haar benen spreidt en dat ze dan heel voorzichtig een potloot of een lijmborstel heen en weer in haar spleetje schuift. Ik heb haar gezegd dat dat gevaarlijk is.'

Het vegelijken bij anderen en het prikkelen.

'Jacques is bijna vijf en komt regelmatig bij mij logeren. Hij krijgt altijd een pyama mee, maar trekt die bij mij nooit aan. Zijn kommentaar: 'Als we heel dicht tegen elkaar liggen word ik helemaal warm.' We strelen elkaar vaak, dan kreunt hij van plezier.'

Het bovenstaande artikel is van de hand van **Patrick de Milt**.

Het is met toestemming overgenomen uit het Belgische blad 'EMENSIPASIE'.

Door gebrek aan ruimte werd het ingekort. Mocht U geïnteresseerd zijn en wilt U het gehele artikel lezen, dan raden wij U aan contact op te nemen met **EMENSIPASIE**, Troonstraat 51, 1050 Brussel, en vragen naar nummer 3 van de 6de jaargang, september 1983.

KINDERporno

Naar aanleiding van het wetsontwerp met betrekking tot pornografie dat 7 oktober in de Tweede Kamer kwam maar al wel langer in de ambtelijke molen zat, heeft Theo Sandfort een artikel geschreven dat uitgebreid geplaatst is in het blad SEK. Het onderwerp is Kinderporno. Een korte samenvatting van dat artikel volgt hier.

In het artikel zegt Theo Sandfort dat de kruistocht tegen kinderporno, die in Amerika al jaren aan de gang is, in Nederland pas begonnen is. Eén aspect van de Amerikaanse akties was (en is) het ontkennen van de kinderseksualiteit. Beweringen als gedaan over de omvang van kinderporno worden schromelijk overdreven. (Net als het artikel in Panorama zoals dat vorig jaar werd gepubliceerd).

Vervolgens wordt er uitleg gegeven over wat kinderporno is, waarbij als belangrijkste bezwaar genoemd wordt: de produktie van kinderporno waar kinderen daadwerkelijk bij betrokken zijn. Los hiervan staan voor hem de foto's die door pedofielen van hun vriendje of vriendinnetje gemaakt zijn. Hij concludeert dat deze foto's de makers ervan vaak in de problemen brachten.

Over kinderporno in Nederland is nog maar bitter weinig bekend. Theo Sandfort vindt dat bij een verbod van kinderporno in Nederland de kans bestaat dat dit nog meer in de illegaliteit zal gebeuren dan dat dat nu het geval is, met alle nadelige gevolgen van dien.

Tenslotte beschouwt Sandfort de kinderporno in het maatschappelijk tijdbeeld en de kijk op seksualiteit, vooral op die van kinderen. Erkennen van die kinderseksualiteit gebeurt helaas nog steeds niet.

De slotkonklusie: Het echtpaar Kronhausen (pré-feministen), pornokenners bij uitstek, zegt dat elke samenleving de porno krijgt die ze verdient. De kwaliteit van porno (voorzover je daarvan kunt spreken) hangt samen met de plaats die seksualiteit en de uitbeelding daarvan in de samenleving heeft. Wanneer seks uit de werkelijkheid wordt weggerukt, gaat de pornografie ondergronds. Als dit waar is, geldt het in het bijzonder voor de kinderpornografie. Noch kinderseksualiteit, noch pedoseksualiteit vormen een geïntegreerd onderdeel binnen onze cultuur. Wanneer daar verandering in komt, zou dat kunnen leiden tot minder of misschien andere kinderporno dan die zoals die nu bestaat.

Kinderen zijn als sponzen. Ze zuigen al Uw energie op en laten U uitgeput liggen. Maar druk ze eens stevig tegen U aan en U krijgt al Uw fit terug.

Piet Horsten.

MIJN LIEFDE.

Na een korte onderbreking volgt nu deel 6 van Mijn Liefde.

Wat vooraf ging. Theo is gedetineerd in een Huis van Bewaring. Zijn misdaad: houden van een jongen onder de 16. In zijn cel schrijft hij brieven aan Marnix. Een open boekje vanachter gesloten deuren. Deel 6: Theo vertelt over zijn vriendschap met Robby, ze hebben elkaar zojuist ontmoet.

Inmiddels hadden wij met elkaar kennis gemaakt. Ik wist hoe hij heette, en hij wist wie ik was. Toen de andere kinderen uit school kwamen was Robby weer gauw bij mij verdwenen en speelde hij met de anderen dat de vonken eraf vlogen. Ik had inmiddels de maaltijd klaar en we konden aan tafel. Iedereen had daar zijn vaste plaats. Maar Robby kreeg het voor elkaar, hij zou ook mee-eten, na lang gezeur, dat hij naast mij mocht zitten.

Ik vond het wel prettig zo, ik dacht er eigenlijk niet over na, maar tijdens de maaltijd raakten Robby en ik, in bijzijn van al de anderen, al spoedig in een geanimeerd gesprek. Ik mocht dat joch wel, hij had pit en hij wist wat hij wilde, en kreeg dat meestal nog voor elkaar ook. Van de kant van de leiding werden gebeurtenissen opgehaald met betrekking tot Robby, het bleek dat sinds zijn vertrek uit dat huis de sfeer een stuk rustiger was geworden. Dat werd niet negatief bedoeld, maar Robby was altijd één en al actie! Als er iets voorviel wat hem niet zinde dan liet hij dat op niet mis te verstane wijze blijken ook.

Door het horen van deze verhalen en mijn eigen indruk die Robby op mij maakte, veroverde hij een warm plekje in mijn hart. Hij was een reuze spontaan joch (ondanks de vele verdrietige dingen die hij op zijn leeftijd al mee had moeten maken) en boordevol kwajongensstreken, die geheel pasten bij een jongen van zijn leeftijd. Maar ook een heel gevoelig persoontje, die heel teder omging met de vier weken oude poesjes die wij ook bij de gezinsuitbreiding hadden verkregen. Ook stak hij niet onder stoelen of banken dat hij mij wel aardig vond. Waar ik ook ging, Robby kwam achter mij aan.

Toen ik na de maaltijd ging afwassen, pakte hij zomaar een theedoek en ging helpen afdrogen. Zomaar, alsof het de gewoonste zaak van de wereld was. Als jongen van zijn leeftijd had ik er een afschuwelijke hekel aan en probeerde ik, als ik maar even kon, er vanaf te komen. Naderhand -toen ik ook kennis maakte met zijn ouders- kreeg ik van hen te horen dat hij dat thuis nog nooit gedaan had.

Waarom dan wel bij mij? Zelfs zonder te vragen. Zou zo'n kind dan toch -zonder woorden- aanvoelen dat ik belangstelling voor hem had? Iets wat door velen in deze maatschappij voor onmogelijk wordt gehouden. Zou zo'n

kind -op die leeftijd- al kunnen aanvoelen dat ik het fijn vind als hij in mijn aanwezigheid is? Omdat er een vonk van zijn spontaniteit op mij overspringt en zou dat gevoel wederzijds kunnen zijn? Welke motieven er echter ook meespeelden, wij voelden ons happy. De afwas duurde twee maal zolang als normaal, maar er is meer gelachen tijdens die afwas als anders gedurende de hele week bij elkaar.

Hoe beter ik Robby leerde kennen, hoe warmer mijn gevoelens voor hem werden, liefde op het eerste gezicht???

Na de afwas en nog enkele andere huishoudelijke bezigheidjes werd mij door de leiding gevraagd of ik met de in huis zijnde kinderen die middag een wandeling wilde maken. Het was woensdag, dus ze waren die middag vrij, maar de bedoeling was ook dat de gezamenlijke huiskamer die dag een grote beurt zou krijgen en daarom was het noodzakelijk dat de kinderen een paar uurtjes weg zouden zijn.

Trouwens, het was prachtig weer. Het voorjaarszonnetje scheen dat het een lieve lust was. Ik vond het prima, dus een poosje later vertrokken wij met de hele groep. Er waren zo ongeveer 15 kinderen in leeftijd variërend van 4 tot 15 jaar. Jongens en meisjes. Een uitgelaten stelletje. Ze vonden het altijd prima als ik met hen ergens heen ging omdat ze wel wisten dat ik niet zo precies keek naar wat ze uithaalden. Als ze maar op straat op de stoep bleven, geen echte rotstreken uithaalden en geen ruzie maakten (wat af en toe wel voorkwam, maar dat werd dan weer snel opgelost), dan kon er bij mij een heleboel.

Als wij op zo'n wandeling in het bos kwamen dan mochten ze van mij best in bomen klimmen, of door het zand rollen van de heuvel af als ze daar zin in hadden. Dit in tegenstelling met de leidster van het huis die dit absoluut verbood. Als zij met de kinderen naar buiten ging moesten ze netjes uit en weer net zo netjes thuiskomen. Maar kinderen zijn kinderen, ze hebben de vrijheid nodig om zich af en toe eens lekker uit te kunnen leven, ik denk maar terug aan mijn eigen jeugd. En dat de kleren dan wel eens niet zo schoon meer waren na zo'n buitengebeuren, ach, daar is toch de wasautomaat voor, nietwaar?

Waar ik wel fel op was, als de kinderen moedwillig de natuur gingen vernielen, takken afrukten, of zomaar plantjes vertraptten, daar stak ik een stokje voor en dat wisten ze allemaal anders goed.

Als ze te ver gingen was één kleine waarschuwing van mijn kant genoeg om ze weer een beetje in het gareel te krijgen, gelukkig zonder dat ik de boeman hoefde te spelen.

Ook deze middag kwamen we weer op de uitgestrekte heidevelden terecht, een ideaal speelterrein voor kinderen. Een stukje natuur waar je nog betrekkelijk vrij kunt zijn, zonder overal bordjes tegen te komen met 'Verboden Toegang'. Een veilig speelterrein ook, want je ziet er geen auto, hooguit een fiets of een paard op het ruiterspad.

Wordt Vervolgd.

TREFFERS.....

Zo af en toe krijgen we verzoeken om bemiddeling binnen van mensen, die in de stad waar ze wonen contact zoeken met gelijkdenkenden. Niet elke stad heeft een werkgroep; sommigen vinden bovendien een 'huiskamer'-ontmoeting ook prettiger/persoonlijker dan meteen een kennismaking met een hele groep.

Wij willen met deze rubriek proberen te bemiddelen, zodat mensen die eventueel alleen staan met hun gevoelens, elkaar eens op kunnen zoeken, om zo wat meer steun te vinden. Natuurlijk kan dit ook zijn met niet-pedofielen, mensen die pedofilie wél accepteren.

MAAR: Martijn wil **geen** 'vriendjes-ruilbeurs' of iets dergelijks ondersteunen. Omdat wij vinden dat men met menselijke relaties niet kan omspringen als met een postzegelverzameling..... Ook hierover schrijft men ons wel eens, maar omdat wij dus geen 'vleesmarkt' wensen te zijn, belanden verzoeken om contactbemiddeling met kinderen in de prullemand.

Hier alvast vier (**kostenloze**) Treffers:

1) Johan, 30, wil zo af en toe eens praten met iemand in Tilburg en omstreken.

2) Henk, 32, zoekt contact met pedofielen in Alkmaar en omgeving.

3) Gezocht: het boekje 'De brieven van de Troubadour' van Astère Michel Dhondt én de 6 nummers van het ooit door Deltaboek uitgegeven blad 'Billy' Onkosten worden vergoed.

4) Pedofiël, 32, in Den Oever zoekt contact met pedofielen in Noord-Holland en wijde omgeving.

Reakties hierop kunt U -in blanco, gefrankeerde envelop- opsturen naar Postbus 442, 7900 AK Hoozeveen. Vermeld in de linkerbovenhoek van de buiten-envelop even 'Trefker nr...'

12 NOVEMBER:

komt allen!!

HULPVERLENING

NVSH - Werkgroep Pedofilie
Postbus 6728
6503 GE Nijmegen

NVSH - Werkgroep Pedofilie
Kraneweg 56
Groningen

Werkgroep S.i.R.
Rechtstraat 20
Maastricht

NVSH
Postbus 64
2501 CB Den Haag

Tel. Hulpdienst LWGP:
070 - 46 06 83

NISSO
Kroostweg 43
3704 EB Zeist

Studiegroep Pedofilie
Breughelstraat 31
B 2000 Antwerpen - België

CRIS Regard Pluriel
Chaussée d'Ixelles 281
B 1050 Bruxelles
(Franstalig)

De kindertelefoons zijn bestemd voor iedereen tot ongeveer 18 jaar en wil helpen met inlichtingen, raad en hulp.

Kindertelefoons zijn anoniem, dat wil zeggen dat **NIEMAND** informatie krijgt over de kinderen die bellen. Kindertelefoons zijn over het algemeen bereikbaar op werkdagen van 's middags 4 uur tot 's avonds 8 uur.

AGENDA

11 november - Utrecht, huiskamer-bijeenkomst. Tel. 030 - 718533

13 november - Emmen, Themadag Seksualiteit en Kinderen.

Aanvang 11 uur.

E 77 gebouw, Nassaulaan 1.

inl. tel. 05910 - 17057 (Bart).

KINDERTELEFOONS

<i>Alkmaar</i>	072 - 15 55 28
<i>Amsterdam</i>	020 - 22 44 55
<i>Bevenwijk</i>	02510 - 1 04 78
<i>Den Bosch</i>	073 - 13 12 11
<i>Dordrecht</i>	078 - 13 16 00
<i>Eindhoven</i>	040 - 44 44 11
<i>'s Gravenhage</i>	070 - 92 42 42
<i>Groningen</i>	050 - 14 10 10
<i>Haarlem</i>	023 - 32 32 05
<i>Heerlen</i>	045 - 72 22 33
<i>Hilversum</i>	035 - 4 55 56
<i>Maas en Waal</i>	08870 - 58 00
<i>Nijmegen</i>	080 - 22 44 55
<i>Rotterdam</i>	010 - 22 44 55
<i>Tilburg</i>	013 - 36 56 86
<i>Utrecht</i>	030 - 52 25 00
<i>Venlo</i>	077 - 1 88 88
<i>West Brabant</i>	01650 - 5 66 00
<i>Zwolle</i>	038 - 22 04 04

MEISJES TELEFOON

<i>Breda</i>	076 - 22 25 90
<i>Enschede</i>	053 - 30 35 78
<i>Land van Cuyk</i>	08855 - 52 66
<i>Leiden</i>	071 - 12 60 52
<i>Maastricht</i>	043 - 1 19 65
<i>Nijmegen</i>	080 - 22 28 01
<i>Tiel</i>	03440 - 2 08 46
<i>Utrecht</i>	030 - 32 20 20
<i>Zoetermeer</i>	079 - 16 46 69
<i>Zwolle</i>	038 - 21 86 59

JONGENS TELEFOON

<i>Amsterdam</i>	020 - 25 22 25
------------------	----------------

